

Sygn. akt I CK 831/04

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa *O. Polska S.A.* w W.

przeciwko Z. O. i K. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2005 r.,

kasacji pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 24 czerwca 2004 r., sygn. akt I ACa .../03,

odrzuca kasację i zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2004 r. Sąd Apelacyjny w W. oddalił apelację pozwanych Z. O. i K. O. od wyroku Sądu Okręgowego w W.

W kasacji pozwani zarzucili naruszenie prawa materialnego – art. 155 § 1 k.c., „pkt 1.2 załącznika nr 1 do umowy leasingu – OWU oraz pkt 3.1 umowy sprzedaży z dnia 12 października 2000 r.”, art. 83 § 1 k.c., art. 233 § 1, art. 224, art. 471 w zw. z art. 361 k.c. oraz naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. i wnosili o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie, że zostaje zmieniony wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że uchyla się nakaz zapłaty Sądu Okręgowego i oddala powództwo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące kasacji w wersji redakcyjnej i numeracji obowiązującej przed dniem 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz.U. Nr 13, poz. 98).

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. skarżący obowiązany jest przedstawić w kasacji okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie, czyli wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo, że orzeczenie oczywiście narusza prawo lub zachodzi nieważność postępowania. Okoliczności z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. mają charakter kwalifikowany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Nie wystarczy powołać się na uzasadnienie związane z podstawami kasacyjnymi. Należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie kasacji do rozpoznania. Tymczasem w sprawie skarżący ograniczyli się jedynie do stwierdzenia, że

„zaskarżone orzeczenie w sposób rażąco narusza powołane na wstępie przepisy prawa oraz postanowienia zawartych przez strony tego sporu umów leasingu i sprzedaży samochodu, który miał być przedmiotem leasingu”. W razie powołania się na przesłankę wskazaną w art. 393 § 2 *in principio* k.p.c., skarżący powinien jednak przytoczyć argumenty świadczące, jego zdaniem, o tym, że naruszenie prawa nosi znamiona oczywistości. Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że określone przepisy zostały naruszone w sposób zauważalny bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2002 r., II UK 163/02, OSNAPiUS 2003, nr 18 – wkładka, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2004 r., I CZ 164/03, nie publ.).

Określony w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji należy do wymagań dotyczących tylko kasacji jako szczególnego środka odwoławczego. Wykazanie tych okoliczności umożliwia Sądowi Najwyższemu dokonanie oceny czy nie zachodzą podstawy do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 k.p.c.). Bez tych argumentów, nawiązujących wprost do treści art. 393, kasacja byłaby środkiem odwoławczym niezupełnym, a selekcja wnoszonych kasacji, dokonywana przez Sąd Najwyższy w ramach badania wstępnego – nazbyt dowolna. Dlatego też nieprzedstawienie tych okoliczności skutkuje odrzuceniem kasacji *a limine*, a zatem bez wzywania skarżącego do usunięcia istniejącej wady kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51 oraz z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

Z tych względów, na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił kasację. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.